

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาศักยภาพธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง ได้จากการใช้แบบสอบถามเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้ผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง โดยสอบถามเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 ราย สรุปผลการศึกษาเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นกระบวนการผลิตยางพาราแผ่นและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิต และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรค และช่องทางการจัดจำหน่าย

4.1 ข้อมูลทั่วไป ของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง

จากการศึกษา พบว่า อายุของเกษตรกรโดยเฉลี่ยเท่ากับ 55.66 ปี มีขนาดพื้นที่โดยเฉลี่ยสำหรับกลุ่มผู้ผลิตยางพาราแผ่นขนาดเล็กเท่ากับ 10.33 ไร่ และกลุ่มผู้ผลิตยางพาราแผ่นขนาดกลางเท่ากับ 54.66 ไร่ ทั้งนี้เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 2 ราย มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 1 ราย และระดับปริญญาตรีจำนวน 3 ราย โดยสาเหตุที่เกษตรกรเลือกที่จะปลูกยางพารา นั้นเป็นเพราะ ปลูกยางพาราเพราะจำหน่ายได้ราคาดีจำนวน 3 ราย และปลูกตามญาติพี่น้อง/เพื่อนบ้านจำนวน 3 ราย โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อนมีจำนวน 5 ราย และมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อนมีจำนวน 1 ราย ส่วนใหญ่เกษตรกร ได้รับความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราจากญาติพี่น้อง/เพื่อนบ้านเป็นจำนวน 3 ราย ได้รับความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร หรือ เจ้าหน้าที่ สกย. จำนวน 2 ราย และได้รับความรู้จากเอกสารคำแนะนำจำนวน 1 ราย ดังแสดงในตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง

ประเภท	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (ราย)
เพศ	
- ชาย	5
- หญิง	1
อายุ (เฉลี่ย : ปี)	55.66
ขนาดพื้นที่ (เฉลี่ย : ไร่ต่อราย)	
- ผู้ผลิตยางพาราขนาดเล็ก	10.33
- ผู้ผลิตยางพาราขนาดกลาง	54.66
ระดับการศึกษา	
- ปริญญาตรี	3
- ประถมศึกษา	2
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1
ประกอบอาชีพอื่นนอกจากปลูกยางพารา	
- ไม่มี	5
- มี	1
สาเหตุที่เลือกปลูกยางพารา	
- จำหน่ายได้ราคาดี	3
- ปลูกตามญาติพี่น้อง/เพื่อนบ้าน	3
ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา	
- ไม่มี	5
- มี	1
แหล่งความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	
- ญาติพี่น้อง/เพื่อนบ้าน	3
- เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร หรือ สกย.	2
- เอกสารคำแนะนำ	1

ที่มา : จากการคำนวณ

4.2 กระบวนการผลิตยางพาราแผ่น

การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา

ในการปลูกยางพารานั้นพื้นที่ปลูกและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต ความสมบูรณ์แข็งแรงของต้น และการให้ผลผลิตของยางพาราอย่างมาก แม้ว่าในปัจจุบันยางพาราจะสามารถปลูกได้ในพื้นที่เกือบทุกภาคของประเทศไทยก็ตาม แต่การเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตแตกต่างกันโดยจะแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องที่ โดยสภาพดินที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราควรเป็นดินร่วนซุย เพื่อระบายน้ำและอากาศไม่ให้มีน้ำท่วมขังหน้าดินควรลึกไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร เพื่อให้รากยึดเกาะได้อย่างมั่นคงและไม่มีชั้นหิน หรือ ดินดาน และพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การปลูกยางควรมีความลาดเทของพื้นที่ไม่เกิน 20 องศา

โดยพื้นที่ปลูกยางพาราของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก เป็นพื้นที่ราบจำนวน 1 ราย พื้นที่ดอนจำนวน 1 ราย และพื้นที่ลาดเอียงจำนวน 1 ราย มีลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทรายจำนวน 2 ราย และเป็นดินดอนจำนวน 1 ราย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง เป็นพื้นที่ราบจำนวน 2 ราย และพื้นที่ลาดเอียงจำนวน 1 ราย มีลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทรายทั้ง 3 ราย

การเตรียมพื้นที่

ในการปลูกยางพาราจะต้องมีการเตรียมพื้นที่ก่อน โดยการปรับพื้นที่ให้มีสภาพเหมาะสมสำหรับการปลูกยางทั้งด้านการปฏิบัติงานและเพื่อความสะดวกในการดูแลบำรุงรักษาต้นยาง การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง ได้แก่ การทำความสะอาดพื้นที่ ไถพรวน การวางแนว ระยะปลูก และการเตรียมหลุม เป็นต้น

ในการทำความสะอาดพื้นที่คือ การเก็บเศษไม้และวัชพืชที่อยู่ในพื้นที่ออกให้มากที่สุด เพราะเศษไม้ต่างๆเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่จะแพร่เชื้อโรค และเพื่อให้พื้นที่โล่งเตียนเหมาะกับการปลูกยางพารา หลังจากทำความสะอาดพื้นที่เรียบร้อยแล้ว จะทำการไถพลิกและไถพรวนอย่างน้อย 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งเก็บตอไม้เศษไม้และเศษวัชพืชออกให้หมด หลังจากนั้นจึงทำการการวางแนวปลูก เริ่มจากการวางแนวหลัก ห่างจากแนวเขตสวนไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร

โดยระยะในการปลูกยางพาราของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก เป็นระยะ 3 X 6 เมตร จำนวน 2 ราย และ ระยะ 3 X 7 เมตร จำนวน 1 ราย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง เป็นระยะ 3 X 6 เมตร จำนวน 2 ราย และ ระยะ 3 X 7 เมตร จำนวน 1 ราย หลังจากนั้นทำการขุดหลุมตามแนวและระยะที่ได้วางเอาไว้

การเลือกพันธุ์ยาง

สำหรับพันธุ์ยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้แนะนำพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตสูง การเจริญเติบโตดี มีความต้านทานโรค แสดงอาการเปลือกแห้งเล็กน้อย และมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ในเขตภาพเหนือ ให้เกษตรกรใช้ปลูก ซึ่งได้แก่พันธุ์ RRIM 600 และ RRIT 251

โดยเกษตรกรเลือกยางพันธุ์ RRIM 600 ทั้งหมด เนื่องจากเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของจังหวัดลำปาง โดยทำการเลือกต้นยางปลูกที่แข็งแรงสมบูรณ์ปราศจากโรคและศัตรูพืช

การปลูก

เกษตรกรจะทำการปลูกยางพาราในช่วงต้นฤดูฝนในเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกรกฎาคม ทำการคัดเลือกต้นยางที่มีลำต้นแข็งแรง ปราศจากโรคและแมลงศัตรูพืชใช้มีดเนื้อกันถุงออกประมาณ 2.5 เซนติเมตร แล้วกรีดด้านข้างถุงให้ออกจากกันแต่ยังไม่ดึงถุงออกนำไปวางในหลุม ทอยกลบดินลงหลุมจนเกือบเต็มหลุม แล้วดึงถุงออกอย่าให้ดินในถุงแตกกลบดินให้เต็มหลุม และอัดดินให้แน่น ให้โคนต้นยางสูงกว่าเล็กน้อยเพื่อมิให้น้ำขังในหลุม

การปลูกพืชแซมในสวนยาง

การปลูกพืชแซมยางเป็นการปลูกในพื้นที่ว่างระหว่างแถวซึ่งจะมีระยะเวลา ในการปลูกในปีที่ 1-3 ซึ่งเกษตรกรเจ้าของสวนยังไม่มีรายได้จากสวนยางพารา สามารถปลูกพืชแซมยางพาราต่างๆ ที่เป็นพืชล้มลุกมีอายุไม่เกิน 3 ปี เช่น สับปะรด ข้าวไร่ ข้าวโพด ถั่วฝักยาว ถั่วต่าง หรือพืชที่เป็นความต้องการของตลาด

พบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กไม่ได้ปลูกพืชแซมในสวนยาง เป็นจำนวน 2 ราย และปลูกพืชแซมในสวนยางจำนวน 1 ราย โดยพืชที่ปลูกคือ ข้าวโพด ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางไม่ได้ปลูกพืชแซมในสวนยางเป็นจำนวน 2 ราย และปลูกพืชแซมในสวนยางจำนวน 1 ราย โดยพืชที่ปลูกคือ มะละกอ

การบำรุงรักษา

การใช้ปุ๋ยในสวนยาง พื้นที่ปลูกยางส่วนใหญ่ เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เคยทำการเกษตร มาก่อน จึงจำเป็นต้องใส่ปุ๋ย บำรุงให้ต้นยาง อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของต้นยางในการสร้างความเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตที่สูง

การใส่ปุ๋ยยางพาราของเกษตรกรในช่วงก่อนเปิดกรีด โดยกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กจะใส่ปุ๋ยเป็นบางปี ปุ๋ยที่ใส่เป็นสูตร 20 - 10 - 12 ส่วนใหญ่เกษตรกรจะใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง เป็นจำนวน

2 ราย และใส่ปุ๋ยปีละ 1 ครั้ง จำนวน 1 ราย โดยวิธีการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรจะใส่แบบหว่าน ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางจะใส่ปุ๋ยทุกปี ปุ๋ยที่ใส่เป็นสูตร 20 -10 -12 เป็นจำนวน 2 ราย และเป็นปุ๋ยสูตร 21 - 7 - 14 เป็นจำนวน 1 ราย ซึ่งเกษตรกรจะใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง โดยวิธีการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรจะใส่แบบหยอดเป็นหลุม จำนวน 2 ราย และใส่แบบหว่านจำนวน 1 ราย

การใส่ปุ๋ยยางพาราของเกษตรกรในช่วงหลังเปิดกรีด โดยกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กจะใส่ปุ๋ยทุกปี ปุ๋ยที่ใส่เป็นสูตร 30 - 5 - 18 เป็นจำนวน 2 ราย และเป็นปุ๋ยสูตร 29 - 5 - 18 เป็นจำนวน 1 ราย ซึ่งเกษตรกรจะใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง โดยวิธีการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรจะใส่แบบหว่าน ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางจะใส่ปุ๋ยทุกปี ปุ๋ยที่ใส่เป็นสูตร 30 - 5 - 18 เป็นจำนวน 2 ราย และเป็นปุ๋ยสูตร 29 - 5 - 18 เป็นจำนวน 1 ราย ซึ่งเกษตรกรจะใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง เป็นจำนวน 2 ราย และใส่ปุ๋ยปีละ 3 ครั้ง เป็นจำนวน 1 ราย โดยวิธีการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรจะใส่แบบหยอดเป็นหลุม จำนวน 2 ราย และใส่แบบหว่านจำนวน 1 ราย

การตัดแต่งกิ่ง การตัดแต่งกิ่งที่ถูกวิธีช่วยให้ต้นยาง มีลำต้นกลม ตรง เปลือกบริเวณ ที่กรีด ไม่มีปุ่มปม ง่ายต่อการกรีด ต้นยางเจริญเติบโตได้ดีขึ้น ทรงพุ่ม สมดุล โปรง และ ป้องกันโรคจากเชื้อรา โดยการตัดแต่งกิ่งจะทำในช่วงอายุ 1 - 3 ปี ข้อควรปฏิบัติในการตัดแต่งกิ่ง ไม่ควรตัดแต่งกิ่งในฤดูแล้ง ตัดแต่งกิ่งแขนงในระดับต่ำกว่า 2 เมตร เริ่มตั้งแต่อายุ ประมาณ 1 ปี ใช้กรรไกรตัดให้ชิดกับลำต้น ไม่ควรใช้มีดตัดหรือสับ อย่าโน้มต้นลงมาเพื่อตัดกิ่ง เพราะทำให้เกิดอันตรายต่อต้นยาง เช่น เปลือกแตก น้ำยางไหล หรือต้นหักได้ ควรทาสารเคมีป้องกันโรคและแมลงที่รอยแผลตัดแต่งกิ่งทุกครั้ง

โดยกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กไม่ได้ทำการตัดแต่งกิ่งเป็นจำนวน 2 ราย และทำการตัดแต่งกิ่งจำนวน 1 ราย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางทั้งหมดจะทำการตัดแต่งกิ่ง

การกำจัดวัชพืช วัชพืชในสวนยาง สามารถกำจัดได้หลายวิธีเช่น การใช้แรงคนถาก การไถพรวน และการใช้สารเคมี แต่การใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืช อาจก่อให้เกิดมลพิษต่อสภาพแวดล้อม และเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แต่เกษตรกรมักนิยมใช้ เนื่องจากประหยัดเวลาและแรงงาน

โดยพบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีการกำจัดวัชพืชทุกปีเป็นจำนวน 2 ราย และกำจัดวัชพืชบางปีจำนวน 1 ราย สำหรับวิธีการกำจัดวัชพืชของเกษตรกรคือ ใช้สารเคมี ใช้แรงงานคน และใช้เครื่องตัดหญ้า ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางมีการกำจัดวัชพืชทุกปีเป็นจำนวน 2 ราย และกำจัดวัชพืชบางปีจำนวน 1 ราย สำหรับวิธีการกำจัดวัชพืชของเกษตรกรคือ ใช้สารเคมีเป็นจำนวน 2 ราย และใช้เครื่องตัดหญ้าเป็นจำนวน 1 ราย

โรคนางพารานับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในการทำสวนยางในปัจจุบัน เนื่องจากโรคมีผลกระทบทั้งการเจริญเติบโตและผลผลิตของยางพารา โดยจะส่งผลทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น และให้ผลผลิตลดลง นอกจากนี้โรคนางพารายังสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระยะการเจริญเติบโตและทุกส่วนของต้นยาง ดังนั้นการได้ทราบและมีความเข้าใจถึงสาเหตุของโรค การระบาด ลักษณะอาการของโรค และการป้องกันกำจัดที่ถูกต้อง จะสามารถลดความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับยางพาราลงได้

ในการป้องกันกำจัดโรคนางพาราของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก ไม่ได้มีการป้องกันกำจัดโรค เนื่องจากเห็นว่ามิโรคบ้างแต่ไม่รุนแรงถึงระดับที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางไม่ได้มีการกำจัดโรคจำนวน 2 ราย เนื่องจากไม่มีการพบโรคหรือมีโรคบ้างแต่ไม่รุนแรงถึงระดับที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย และมีการกำจัดโรคนางพาราด้วยสารเคมีจำนวน 1 ราย

การกรีดยาง

การกรีดยางที่ดีและถูกต้อง ต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ได้แก่ พันธุ์ยาง อายุต้นยาง ฤดูกาล การเปิดกรีด วิธีการกรีด ระบบกรีด วิธีใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง และความชำนาญของคนกรีดการเลือกใช้ปัจจัยที่สอดคล้องเหมาะสม สามารถเพิ่มผลผลิตยางให้สูงขึ้น ถนอมต้นยางให้สามารถกรีดได้ยาวนานขึ้น คุ่มค่ากับการลงทุนปลูกสร้างสวนยาง โดยทั่วไปต้นยางเปิดกรีดได้เมื่ออายุประมาณ 7 ปี และต้นยางในสวนนั้นต้องมีขนาดเส้นรอบวงของลำต้นที่ความสูงจากพื้นดินประมาณ 150 เซนติเมตร โดยเส้นรอบวงจะต้องไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร การกรีดยางต้องยึดหลักที่ว่า เมื่อกรีดแล้วต้องได้น้ำยางมาก เปลือกเสียหายน้อยที่สุด และสามารถกรีดได้นานประมาณ 25-30 ปี

การกรีดยาง ในการกรีดยางนั้นจะต้องกรีดเป็นทางยาว โดยกรีดจากซ้ายเฉียงลงมาทางขวา โดยจะตัดท่อน้ำยางซึ่งจะพันวนจากขาลงมาซ้ายทำให้ได้น้ำยางมากที่สุด โดยกรีดให้ได้ความยาวครึ่งหนึ่งของลำต้น กรีดเฉียงจากซ้ายไปขวา ทำมุม 30-35 องศา กับแนวนานพื้นดิน ใช้มีดกรีดยางกรีดเบาๆ เพื่อทำเป็นรอยเปิดกรีดให้ลึกเกือบถึงเนื้อไม้ หลังจากเปิดกรีดแล้ว ให้ทำทางไหลของน้ำยางลงมา 30 เซนติเมตร ตอกลิ้นรองรับน้ำยาง ใช้ลวดรองรับด้วยน้ำยางรัดรอบลำต้นได้ลิ้นรองรับน้ำยางประมาณ 10 เซนติเมตร แล้วตั้งถ้วยน้ำยางไว้บนลวด โดยฤดูกาลการเปิดกรีดที่เหมาะสมนั้นคือ ฤดูกาลหลังต้นยางผลัดใบ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการผลัดใบประจำปีละ 1 ครั้ง โดยเริ่มตั้งแต่มกราคมถึงมีนาคม

โดยกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก ใช้ระบบกรีดยางแบบกรีดยางครั้งต้นสองวันเว้นหนึ่งวันจำนวน 2 ราย และใช้ระบบกรีดยางแบบกรีดยางหนึ่งวันในสามของต้นสองวันเว้นหนึ่งวันจำนวน 1 ราย ช่วงเวลากรีดยางของเกษตรกรจะกรีดยางในช่วงระหว่าง 02.01 – 04.00 น. ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง ใช้ระบบกรีดยางแบบกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวันจำนวน 2 ราย และใช้ระบบกรีดยางแบบกรีดยางครั้งต้นสองวันเว้นหนึ่งวันจำนวน 1 ราย ช่วงเวลากรีดยางของเกษตรกรจะกรีดยางในช่วง 24.00 – 02.00 น. จำนวน 2 ราย และกรีดยางในช่วง 02.01 – 04.00 น. จำนวน 1 ราย

การผลิตยางแผ่น

น้ำยางสดจากสวน สามารถนำไปแปรรูปได้หลายชนิดทั้งในรูปแบบน้ำยางข้นและยางแห้ง ได้แก่ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางเครพ ฯลฯ การผลิตยางแผ่นคุณภาพดีนั้น มีหลักการง่ายๆ คือ ทำยางให้สะอาด รีดแผ่นยางให้บาง ใช้น้ำและน้ำกรดให้ถูกส่วน ซึ่งมีวิธีการและขั้นตอนการผลิตดังนี้

การเก็บรวบรวมน้ำ การผลิตยางแผ่นจะเริ่มต้นในสวน คือ ภาชนะที่รองรับน้ำยางจะต้องสะอาดอย่าให้มีสิ่งสกปรกควรใช้ถังที่มีฝาปิดจะสะดวก และป้องกันสิ่งสกปรกเจือปนในน้ำยาง ถ้า น้ำยางมีสิ่งเจือปนจะทำให้บูดเสียเร็วขึ้นและกรองน้ำยางยาก เมื่อรวบรวมน้ำยางลงใส่ถังแล้วให้นำกลับไปทำยางแผ่นทันที เพราะสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ความร้อน อากาศ เชื้อแบคทีเรีย จะทำให้เกิดการบูดเร็วขึ้น

การกรองน้ำยาง เมื่อเตรียมและทำความสะอาดอุปกรณ์ต่างๆเรียบร้อยแล้ว ให้กรองน้ำยางด้วยเครื่องกรองลวดเบอร์ 40 หรือ 60 เพื่อกรองเอาสิ่งสกปรกออก หลังจากนั้นให้ดวงน้ำยางที่กรองเรียบร้อยแล้วใส่ตะกุงที่สะอาด ในปริมาณ ตะกุงละ 3 ลิตร ทำการผสมน้ำกับน้ำยาง โคนเติมน้ำสะอาดลงในตะกุงที่ใส่น้ำยางไว้แล้วตะกุงละ 2 ลิตร จะได้อัตราส่วนผสมระหว่างน้ำยางกับน้ำในอัตราส่วน 3 ต่อ 2

โดยพบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กจะใช้เครื่องกรองลวดเบอร์ 40 ทั้ง 3 ราย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางจะใช้เครื่องกรองลวดเบอร์ 40 และ เบอร์ 60 เป็นจำนวน 2 ราย และใช้เครื่องกรองลวดเบอร์ 40 เป็นจำนวน 1 ราย

การทำให้ยางแข็งตัว โดยเตรียมกรดที่จะผสมให้น้ำยางจับตัว กรดที่ใช้คือ กรดฟอร์มิค (85%-90%) 10 ซีซี + น้ำ 600 ซีซี หรือใช้กรดประมาณ 1 ช้อนแกง ต่อน้ำ 2 กระป๋องนมข้น หลังจากนั้น เทน้ำกรดไปตามความยาวของตะกวดโดยใช้พายลากไปมา ให้น้ำกรดผสมเข้ากับน้ำยางจนทั่ว การใช้ใบพายน้ำยางนี้จะเกิดฟองขึ้น ให้ใช้ใบพายกวาดฟองให้หมดแล้วค่อยๆ ช้อนฟองออกซึ่ง ฟองยางนี้จะแข็งขึ้นเรื่อยๆ ทีละชั้นต่อไป ทั้งไว้ประมาณ 30-45 นาที น้ำยางจะรัดตัวและสามารถนำไปนวดได้

การทำแผ่นยาง พื้นที่ซึ่งจะใช้ในการทำแผ่นยางควรเป็น โต๊ะยกพื้น หรือ โต๊ะคอนกรีตปูด้วย กระเบื้องเคลือบหรืออลูมิเนียม ก่อนวางแท่งยางควรล้างโต๊ะให้สะอาด การนวดควรนวดด้วยใช้ไม้กลมหรือท่อเหล็กกลมตามถนัด การนวดเป็นวิธีการขั้นต้นที่จะทำแผ่นยางให้สวยงาม ควรนวดให้แผ่นยางหนาประมาณ 1 เซนติเมตร

โดยกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กจะใช้ไม้กลมขนาดแผ่นยางจำนวน 2 ราย และใช้ท่อเหล็กกลมขนาดแผ่นยางจำนวน 1 ราย ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางจะใช้ท่อเหล็กกลมขนาดแผ่นยางทั้ง 3 ราย

การเข้าเครื่องรีด ล้างแผ่นยางให้สะอาดแล้วนำแผ่นยางเข้าเครื่องรีดเรียบประมาณ 3 ครั้ง โดยให้แผ่นยางหน้าประมาณ 3-4 มิลลิเมตร แล้วจึงนำเข้าเครื่องรีดดอก 1 ครั้ง แล้วให้นำไปล้างโดยจุ่มลงไปให้โอ่งหรือถังน้ำ ถ้าหากทำยางแผ่นด้วยกรดฟอร์มิค ควรแช่น้ำยาง ประมาณ 30 นาที เพื่อล้างน้ำกรดออก นำแผ่นยางที่ล้างออกไปผึ่งในที่ร่มไม่มีฝุ่นละออง จนกระทั่งแผ่นยางสะเด็ดน้ำนานประมาณ 6 ชั่วโมง จึงเก็บรวบรวมยางแผ่นโดยพาดไว้บนราวในโรงเรือนเพื่อรอจำหน่าย

ตารางที่ 4.2 จำนวนของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา จำแนกตามกระบวนการผลิตยางพาราแผ่น

กระบวนการผลิตยางพาราแผ่น	กลุ่มผู้ปลูกยางพารา ขนาดเล็ก(ราย)	กลุ่มผู้ปลูกยางพารา ขนาดกลาง(ราย)
พื้นที่ปลูกยางพารา		
- ที่ราบ	1	2
- ที่ดอน	1	-
- ที่ลาดเอียง	1	1
ลักษณะของดิน		
- ดินร่วนปนทราย	2	3
- ดินดอน	1	-
ระยะในการปลูก		
- 3 X 6 เมตร	2	2
- 3 X 7 เมตร	1	1
พันธุ์ยางพารา		
- RRIM 600	3	3
การปลูกพืชแซมในสวนยาง		
- ปลูก	1	1
- ไม่ได้ปลูก	2	2
การตัดแต่งกิ่ง		
- มีการตัดแต่งกิ่ง	1	3
- ไม่ได้มีการตัดแต่งกิ่ง	2	-
การใส่ปุ๋ยระยะก่อนเปิดกรีด		
- ใส่ทุกปี	-	3
- ใส่บางปี	3	-
สูตรปุ๋ยที่ใส่		
- 20 - 10 - 12	3	2
- 21 - 7 - 14	-	1
วิธีการใส่ปุ๋ย		
- หว่าน	3	1
- หยอดเป็นหลุม	-	2

ตารางที่ 4.2 จำนวนของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา จำแนกตามกระบวนการผลิตยางพาราแผ่น(ต่อ)

กระบวนการผลิตยางพาราแผ่น	กลุ่มผู้ปลูกยางพารา ขนาดเล็ก(ราย)	กลุ่มผู้ปลูกยางพารา ขนาดกลาง(ราย)
การใส่ปุ๋ยระยะหลังเปิดกรีต		
- ใส่ทุกปี	3	3
- ใส่บางปี	-	-
สูตรปุ๋ยที่ใส่		
- 30 - 5 - 18	2	2
- 29 - 5 - 18	1	1
วิธีการใส่ปุ๋ย		
- หว่าน	3	1
- หยอดเป็นหลุม	-	2
การกำจัดวัชพืช		
- กำจัดวัชพืชทุกปี	2	2
- กำจัดวัชพืชบางปี	1	1
การป้องกันกำจัดโรคยาง		
- มีการป้องกัน	-	1
- ไม่มีการป้องกัน	3	2
ระบบในการกรีดยาง		
- กรีตครั้งต้นสองวันเว้นวัน	2	1
- กรีตครั้งต้นวันเว้นวัน	-	2
- กรีตหนึ่งในสามของต้นวันเว้นวัน	1	-
ช่วงเวลาในการกรีต		
- 24.00 – 02.00 น.	-	2
- 02.01 – 04.00 น.	3	1
การกรอน้ำยาง		
- ใช้เครื่องกรองลวดเบอร์ 40	3	1
- ใช้เครื่องกรองลวดเบอร์ 40 และ 60	-	2
การนวดแผ่นยาง		
- ใช้ท่อเหล็กกลม	1	3
- ใช้ไม้กลม	2	1

4.3 ต้นทุนในการผลิตยางพาราแผ่น

โดยต้นทุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของต้นทุนในการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลางนั้นแยกพิจารณาได้เป็น 1) ต้นทุนระยะก่อนกรีดยาง 2) ต้นทุนระยะกรีดยาง 3) ต้นทุนการทำยางแผ่น

4.3.1 ต้นทุนระยะก่อนกรีดยาง (อายุ 1-7 ปี)

ต้นทุนในส่วนนี้เกิดขึ้นนับตั้งแต่เริ่มเตรียมการปลูก ค่าเตรียมพื้นที่ ค่าต้นทุนปุ๋ย ค่าแรงในการปลูก ค่าปุ๋ย ค่าบำรุงรักษา ค่าปราบวัชพืช รวมถึงค่าดูแลบำรุงรักษาในระยะก่อนทำการเปิดกรีดยาง เช่น การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง การปราบวัชพืช ซึ่งรวมเป็นระยะเวลา 7 ปี

1) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมในระยะก่อนกรีดยางเท่ากับ 7,742.29 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.83 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 6202.29 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.27 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,540.00 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 0.56 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่ปลูก ค่าใช้จ่ายในการปลูก และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสียโอกาสที่ดิน และค่าภาษีที่ดิน ดังแสดงในตาราง 4.3

ตารางที่ 4.3 ต้นทุนในระยะก่อนกรีดยาง(อายุ 1-7 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่ปลูก				
1.1 ค่านุ้กเบิกพื้นที่	263.33	37.61	0.09	4.24
1.2 ค่าไถพรวน	423.33	60.47	0.16	6.82
2. ค่าใช้จ่ายในการปลูก				
2.1 ค่าวัสดุวางแนว	33.33	4.76	0.01	0.54
2.2 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	41.67	5.95	0.01	0.67
2.3 ค่าพันธุ์ยางปลูก	1,233.33	176.19	0.46	19.88
2.4 ค่าแรง				
2.4.1 ค่าแรงงานวางแนว	113.33	16.19	0.04	1.83
2.4.2 ค่าแรงงานขุดหลุม	393.33	56.19	0.15	6.35
2.4.3 ค่าแรงงานใส่ปุ๋ยและกลบหลุม	157.33	22.47	0.06	2.54
3. ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา				
3.1 ค่าพันธุ์ยางในการปลูกซ่อม	109.33	15.62	0.05	1.76
3.2 ค่าสารเคมีปราบวัชพืช	266.66	38.09	0.09	4.30
3.3 ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง	730.66	104.39	0.27	11.78
3.4 ค่าแรงงาน				
3.4.1 ค่าแรงงานปลูกซ่อม	70.00	10	0.02	1.12
3.4.2 ค่าแรงงานปราบวัชพืช	893.33	127.62	0.33	14.41
3.4.3 ค่าแรงงานใส่ปุ๋ยบำรุงยาง	363.33	51.91	0.14	5.86
3.4.4 ค่าแรงงานตัดแต่งกิ่ง	410.00	58.58	0.15	6.62
3.4.5 ค่าแรงงานทำแนวกันไฟ	700.00	100	0.25	11.28
รวมต้นทุนผันแปร	6,202.29	886.04	2.28	100.00
ต้นทุนคงที่				
1. ค่าเสียโอกาสที่ดิน	1,400.00	200	0.51	90.90
2. ค่าภาษีที่ดิน	140.00	20	0.05	9.10
รวมต้นทุนคงที่	1,540.00	220	0.56	100.00
รวมต้นทุนระยะก่อนกรีดยาง	7,742.29	1106.04	2.84	

ที่มา : จากการคำนวณ

2) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีต้นทุนรวมในระยะก่อนกรีดยาง เท่ากับ 10,239.93 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 3.52 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 8,366.59 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.97 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,540.00 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 0.55 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่ปลูก ค่าใช้จ่ายในการปลูก และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสียโอกาสที่ดิน และค่าภาษีที่ดิน ดังแสดงในตาราง 4.4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.4 ต้นทุนในระยะก่อนกรีดยาง (อายุ 1-7 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่ปลูก				
1.1 ค่านุ้กเบิกพื้นที่	266.66	38.09	0.09	3.07
1.2 ค่าไถพรวน	666.66	95.24	0.24	7.66
2. ค่าใช้จ่ายในการปลูก				
2.1 ค่าวัสดุวางแนว	40.00	5.71	0.01	0.46
2.2 ค่าปุ๋ยรองก้นหลุม	38.33	5.48	0.01	0.44
2.3 ค่าพันธุ์ยางปลูก	1,206.66	172.38	0.43	13.87
2.4 ค่าแรง				
2.4.1 ค่าแรงงานวางแนว	113.33	16.19	0.04	1.30
2.4.2 ค่าแรงงานขุดหลุม	393.33	56.19	0.14	4.52
2.4.3 ค่าแรงงานใส่ปุ๋ยและกลบหลุม	157.33	22.47	0.05	1.81
3. ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา				
3.1 ค่าพันธุ์ยางในการปลูกซ่อม	117.66	16.81	0.04	1.35
3.2 ค่าสารเคมีปราบวัชพืช	978.00	139.71	0.35	11.24
3.3 ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง	1,992.00	284.57	0.72	22.89
3.4 ค่าแรงงาน				
3.4.1 ค่าแรงงานปลูกซ่อม	76.66	10.95	0.03	0.88
3.4.2 ค่าแรงงานปราบวัชพืช	906.66	129.53	0.32	10.42
3.4.3 ค่าแรงงานใส่ปุ๋ยบำรุงยาง	886.66	126.66	0.32	10.19
3.4.4 ค่าแรงงานตัดแต่งกิ่ง	346.66	49.52	0.12	3.98
3.4.5 ค่าแรงงานทำแนวกันไฟ	513.33	73.34	0.18	5.90
รวมต้นทุนผันแปร	8,699.93	1242.84	3.09	100.00
ต้นทุนคงที่				
1. ค่าเสียโอกาสที่ดิน	1,400.00	200	0.50	90.90
2. ค่าภาษีที่ดิน	140.00	20	0.05	9.10
รวมต้นทุนคงที่	1,540.00	220	0.55	100.00
รวมต้นทุนระยะก่อนกรีดยาง	10,239.93	1462.84	3.64	

ที่มา : จากการคำนวณ

4.3.2 ต้นทุนระยะกรีดเก็บน้ำยาง (อายุ 8 - 13 ปี)

ต้นทุนในส่วนนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นยางพาราเริ่มมีการให้ผลผลิต ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปีที่ 8 จนถึงปีที่ 13 รวมเป็นระยะเวลา 6 ปี โดยจะเป็นค่าใช้จ่ายให้การดูแลบำรุงรักษา เช่น ค่าปุ๋ย ค่าสารเคมีปราบวัชพืช และค่าเสื่อมอุปกรณ์ต่าง ๆ

1) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมในระยะกรีดเก็บน้ำยางเท่ากับ 7,658.25 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.81 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 6,024.00 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.21 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,634.25 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 0.60 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าสารเคมีปราบวัชพืช ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ดังแสดงในตาราง 4.5

ตารางที่ 4.5 ต้นทุนในระยะกรีดเก็บน้ำยาง (อายุ 8-13 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. ค่าสารเคมีปราบวัชพืช	940.00	156.67	0.34	15.60
2. ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง	5,084.00	847.33	1.87	84.40
รวมต้นทุนผันแปร	6,024.00	1,004.00	2.21	100.00
ต้นทุนคงที่				
1. ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์				
1.1 ค่าเสื่อมราคาชุดกรีดยาง	276.38	46.07	0.10	16.91
1.2 ค่าเสื่อมราคาชุดเก็บน้ำยาง	757.89	126.31	0.28	46.37
1.3 ค่าเสื่อมราคากังรวมน้ำยาง	599.98	99.99	0.22	36.72
รวมต้นทุนคงที่	1,634.25	272.37	0.60	100.00
รวมต้นทุนระยะกรีดเก็บน้ำยาง	7,658.25	1276.37	2.81	

ที่มา : จากการคำนวณ

2) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีต้นทุนรวมในระยะกรีดเก็บน้ำยางเท่ากับ 6277.25 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 2.22 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 5,330.66 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 1.89 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 946.59 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 0.33 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าสารเคมีปราบวัชพืช ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ดังแสดงในตาราง 4.6

ตารางที่ 4.6 ต้นทุนในระยะกรีดเก็บน้ำยาง (อายุ 8-13 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. ค่าสารเคมีปราบวัชพืช	924.00	154.00	0.33	17.33
2. ค่าปุ๋ยบำรุงสวนยาง	4,406.66	734.44	1.56	82.67
รวมต้นทุนผันแปร	5,330.66	888.44	1.89	100.00
ต้นทุนคงที่				
1. ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์				
1.1 ค่าเสื่อมราคาชุดกรีดยาง	183.25	30.54	0.06	19.36
1.2 ค่าเสื่อมราคาชุดเก็บน้ำยาง	659.40	109.90	0.23	69.66
1.3 ค่าเสื่อมราคาถังรวมน้ำยาง	103.94	17.32	0.04	10.98
รวมต้นทุนคงที่	946.59	157.76	0.33	100.00
รวมต้นทุนระยะกรีดเก็บน้ำยาง	6,277.25	1,046.20	2.22	

ที่มา : จากการคำนวณ

4.3.3 ต้นทุนระยะการทำยางแผ่น (อายุ 8 - 13 ปี)

ต้นทุนในส่วนนี้จะเป็ต้นทุนในการทำยางพาราแผ่นทั้งหมด ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปีที่ 8 จนถึงปีที่ 13 รวมเป็นระยะเวลา 6 ปี

1) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมในระยะการทำยางแผ่นเท่ากับ 35,975.31 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 13.22 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 31,352.52 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 11.52 บาท ต้นทุนคงที่เท่ากับ 4,622.79 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 1.70 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าน้ำกรด ค่าน้ำประปา-ค่าไฟฟ้า และค่าแรง ส่วนต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ค่าเสียโอกาสที่ดิน และค่าภาษีที่ดิน ดังแสดงในตาราง 4.7

ตารางที่ 4.7 ต้นทุนในการทำยางแผ่น (อายุ 8 – 13 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. น้ำกรด	279.52	46.58	0.10	0.90
2. ค่าน้ำประปา-ค่าไฟฟ้า	293.88	48.98	0.11	0.93
3. ค่าแรง (กรีด เก็บน้ำยาง ทำยางแผ่น ปราบวัชพืช ใสน้ำ)	30,779.12	5129.86	11.31	98.17
รวมต้นทุนผันแปร	31,352.52	5225.42	11.52	100.00
ต้นทุนคงที่				
1.ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์และโรงเรือน				
1.1 ค่าเสื่อมราคาบ้านพักคนงาน	584.43	97.40	0.21	12.64
1.2 ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนทำยางแผ่น	426.66	71.11	0.16	9.23
1.3 ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนเก็บยางแผ่น	688.88	114.81	0.25	14.90
1.4 ค่าเสื่อมราคาดังรวมน้ำยาง	135.52	22.59	0.05	2.93
1.5 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ทำยางแผ่น	606.65	101.11	0.22	13.13
1.6 ค่าเสื่อมราคาชุดรีดแผ่นยาง	860.65	143.44	0.33	18.61
2. ค่าเสียโอกาสที่ดิน	1,200.00	200	0.44	25.96
3. ค่าภาษีที่ดิน	120.00	20	0.04	2.60
รวมต้นทุนคงที่	4,622.79	770.46	1.70	100.00
รวมต้นทุนการทำยางแผ่น	35,975.31	5995.88	13.22	

2) กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีต้นทุนรวมในระยะเวลาทำยางแผ่นเท่ากับ 36,843.38 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 13.08 บาท แบ่งออกเป็นต้นทุนผันแปร 33,391.80 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 11.86 บาท ต้นทุนคงที่เท่ากับ 3,451.58 บาท/ไร่ คิดเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมเท่ากับ 1.22 บาท โดยต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าน้ำกรด ค่าน้ำประปา-ค่าไฟฟ้า และค่าแรง ส่วนต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ค่าเสียโอกาสที่ดิน และค่าภาษีที่ดิน ดังแสดงในตาราง 4.8

ตารางที่ 4.8 ต้นทุนในการทำยางแผ่น (อายุ 8 – 13 ปี) ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง

(หน่วย : บาท)

รายการ	รวม ต้นทุน/ไร่	ต้นทุน เฉลี่ย/ไร่/ปี	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อกก. (ยางแผ่น)	ร้อยละ ของต้นทุน
ต้นทุนผันแปร				
1. น้ำกรด	278.95	46.49	0.10	0.83
2. ค่าน้ำประปา-ค่าไฟฟ้า	1605.24	267.54	0.57	4.81
3. ค่าแรง (กรี๊ด เก็บน้ำยาง ทำยางแผ่น ปราบวัชพืช ใส่น้ำย)	31,503.93	5250.65	11.20	94.36
รวมต้นทุนผันแปร	33,388.12	5564.68	11.87	100.00
ต้นทุนคงที่				
1. ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์และโรงเรือน				
1.1 ค่าเสื่อมราคาบ้านพักคนงาน	655.84	109.30	0.23	19.01
1.2 ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนทำยางแผ่น	335.81	55.97	0.12	9.73
1.3 ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนเก็บยางแผ่น	268.12	44.69	0.09	7.76
1.4 ค่าเสื่อมราคาถังรวมน้ำยาง	143.33	23.89	0.06	4.15
1.5 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ทำยางแผ่น	452.19	75.36	0.16	13.11
1.6 ค่าเสื่อมราคาชุดรีดแผ่นยาง	276.29	46.06	0.10	8.00
2. ค่าเสียโอกาสที่ดิน	1,200.00	200	0.43	34.76
3. ค่าภาษีที่ดิน	120.00	20	0.04	3.48
รวมต้นทุนคงที่	3,451.58	575.27	1.23	100.00
รวมต้นทุนการทำยางแผ่น	36,839.70	6,139.95	13.10	

ที่มา : จากการคำนวณ

4.3.4 ต้นทุนรวมการผลิตยางพาราแผ่น

นำต้นทุนในการผลิตยางพาราแผ่นทั้ง 3 ระยะ มารวมกัน คือระยะก่อนกรีดยาง ระยะกรีดยาง เก็บน้ำยาง และระยะการทำยางแผ่น ซึ่งเป็นระยะเวลาทั้งหมด 13 ปี

1.) ต้นทุนรวมการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก ในระยะก่อนกรีดยาง ระยะกรีดยางเก็บน้ำยาง และระยะการทำยางแผ่น มีต้นทุนผันแปรเท่ากับ 6,202.29 บาท/ไร่ 6,024.00 บาท/ไร่ และ 31,352.52 บาท/ไร่ ตามลำดับ มีต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,540.00 บาท/ไร่ 1,634.25 บาท/ไร่ และ 4,622.79 บาท/ไร่ ตามลำดับ เมื่อรวมต้นทุนทั้ง 3 ระยะจะมีต้นทุนเท่ากับ 51,375.85 บาท/ไร่ ซึ่งต้นทุนผันแปรสูงกว่าต้นทุนคงที่ เมื่อปลูกยางพาราจนมีอายุ 13 ปี จะมีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 3,951.98 บาท/ไร่/ปี และมีต้นทุนเฉลี่ยต่อการผลิตยางแผ่นเท่ากับ 18.87 บาท/กก. ดังแสดงในตาราง 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนรวมการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก รวมระยะเวลา 13 ปี

ประเภทต้นทุน	ต้นทุนแต่ละระยะ (บาท/ไร่)			รวมต้นทุน (บาท/ไร่)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่/ปี)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/กก.ยางแผ่น)
	ก่อนกรีดยาง	เก็บน้ำยาง	ทำยางแผ่น			
ต้นทุนผันแปร	6,202.29	6,024.00	31,352.52	43,578.81	3,352.21	16.01
ต้นทุนคงที่	1,540.00	1,634.25	4,622.79	7,797.04	599.77	2.86
ต้นทุนรวม	7,742.29	7,658.25	35,975.31	51,375.85	3,951.98	18.87

ที่มา : จากการคำนวณ

2.) ต้นทุนรวมการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง ในระยะ ก่อนกรีดยาง ระยะกรีดเก็บน้ำยาง และระยะการทำยางแผ่น มีต้นทุนผันแปรเท่ากับ 8,366.59 บาท/ไร่ 5,330.66 บาท/ไร่ และ 33,391.80 บาท/ไร่ ตามลำดับ มีต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,540.00 บาท/ไร่ 946.59 บาท/ไร่ และ 3,451.58 บาท/ไร่ ตามลำดับ เมื่อรวมต้นทุนทั้ง 3 ระยะจะมี ต้นทุนเท่ากับ 53,027.22 บาท/ไร่ ซึ่งต้นทุนผันแปรสูงกว่าต้นทุนคงที่ เมื่อปลูกยางพาราจนมี อายุ 13 ปี จะมีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 4,079.01 บาท/ไร่/ปี และมีต้นทุนเฉลี่ยต่อการผลิตยางแผ่นเท่ากับ 18.82 บาท/กก. ดังแสดงในตาราง 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนรวมการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง รวมระยะเวลา 13 ปี

ประเภทต้นทุน	ต้นทุนแต่ละระยะ (บาท/ไร่)			รวมต้นทุน (บาท/ไร่)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่/ปี)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/กก.ยางแผ่น)
	ก่อนกรีด	เก็บน้ำยาง	ทำยางแผ่น			
ต้นทุนผันแปร	8,699.93	5,330.66	33,388.12	47,418.71	3,622.23	16.81
ต้นทุนคงที่	1,540.00	946.59	3,451.58	5,938.17	456.78	2.11
ต้นทุนรวม	10,239.93	6,277.25	36,839.70	53,356.80	4,104.36	18.96

ที่มา : จากการคำนวณ

4.4 ศักยภาพของธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่น

ในการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่นของกลุ่มเกษตรกรที่ทำการศึกษานี้ ครั้งนี้ จะนำข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและผลผลิตที่ได้จากการศึกษา มาพิจารณาเพื่อหาผลตอบแทนต่อต้นทุนในการผลิตยางพาราแผ่น รวมถึงศึกษาช่องทางการจัดจำหน่ายยางพาราแผ่นของเกษตรกร

4.4.1 ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตยางพาราแผ่น

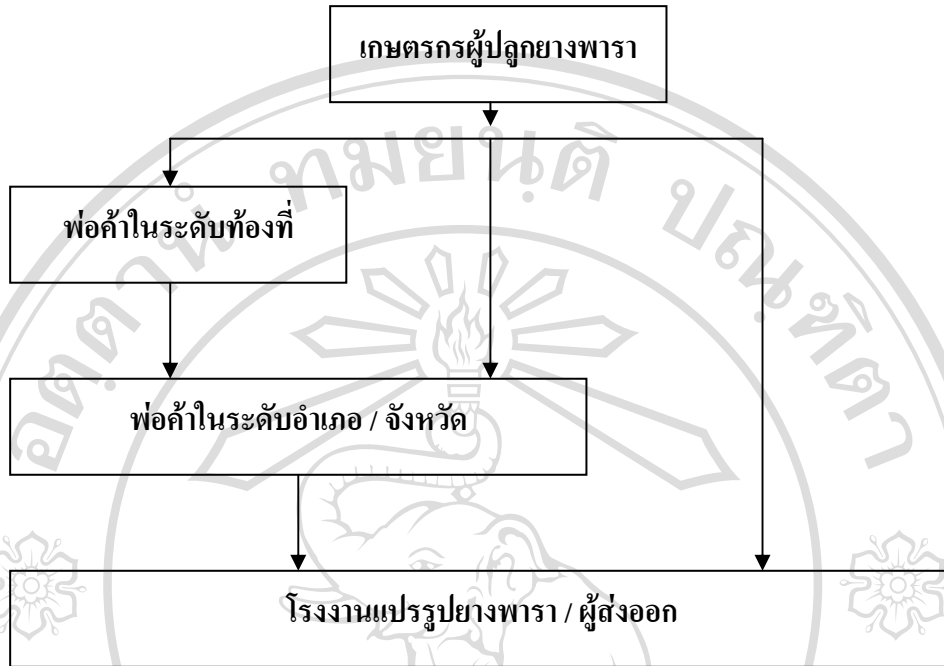
จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรจะมีการลงทุนปลูกยางถึง 7 ปี จึงเริ่มมีรายได้ในปีปลูกยางที่ 8 และจะมีรายได้เพิ่มขึ้นทุกปีตามอายุของต้นยาง แต่เนื่องด้วยการศึกษานี้ได้ทำการศึกษาด้านยางที่มีอายุยางถึงปีที่ 13 เท่านั้น ซึ่งถือได้ว่าต้นยางฟุ้งจะให้ผลผลิตแค่ครั้งหนึ่งเท่านั้น จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กจะได้ผลผลิตรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1256.67 กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 51,375.85 บาท/ไร่ มีรายได้จากการผลิตยางพาราแผ่นเท่ากับ 76,947.56 บาท/ไร่ และมีผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.49 บาท/ไร่/ปี ในส่วนของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางจะได้ผลผลิตรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1,298.32 กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 53,356.80 บาท/ไร่ มีรายได้จากการผลิตยางพาราแผ่นเท่ากับ 78,759.83 บาท/ไร่ และมีผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.47 บาท/ไร่/ปี ดังแสดงในตาราง 4.11

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ ผลผลิตและรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตยางพาราแผ่น

อายุ (ปี)	กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก				กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง			
	ผลผลิต ยางแผ่นดิบ (ก.ก./ไร่)	ต้นทุน (บาท)	รายได้ (บาท)	กำไร (บาท)	ผลผลิต ยางแผ่นดิบ (ก.ก./ไร่)	ต้นทุน (บาท)	รายได้ (บาท)	กำไร (บาท)
1	0	3,491.00	0	-3,491.00	0	3,652.33	0	-3,652.33
2	0	1,088.67	0	-1,088.67	0	1,377.66	0	-1,377.66
3	0	1,001.33	0	-1,001.33	0	1,288.66	0	-1,288.66
4	0	714.67	0	-714.67	0	1,035.33	0	-1,035.33
5	0	516.67	0	-516.67	0	1,028.66	0	-1,028.66
6	0	416.67	0	-416.67	0	928.66	0	-928.66
7	0	513.33	0	-513.33	0	928.65	0	-928.65
8	53.33	2,520.28	1,553.07	-967.21	58.33	2,484.51	1,698.67	-785.84
9	127.78	4,040.99	5,131.51	1,090.52	133.33	3,973.57	5,354.67	1,381.10
10	160.00	5,054.63	7,465.60	2,410.97	180.00	5,243.22	8,398.80	3,155.58
11	216.67	6,931.57	11,957.83	5,026.26	233.33	7,085.44	12,877.67	5,792.23
12	300.00	10,971.19	21,657.00	10,685.81	303.33	10,772.10	21,897.63	11,125.53
13	398.89	14,114.85	29,182.55	15,067.70	390.00	13,558.01	28,532.40	14,974.39
รวม	1,256.67	51,375.85	76,947.56	25,571.71	1,298.32	53,356.80	78,759.83	25,403.03

4.4.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายยางพาราแผ่นของเกษตรกร

ลักษณะการจัดจำหน่ายยางพาราแผ่นของเกษตรกรโดยทั่วไป พบว่าเกษตรกรมีช่องทางในการจำหน่ายยางพาราแผ่นอยู่ 3 ช่องทางคือ 1) ขายยางพาราแผ่นให้กับพ่อค้าในระดับท้องถิ่น ได้แก่ พ่อค้าในตำบลหรือหมู่บ้าน โดยอาจจะเข้าไปซื้อถึงในสวนหรือรับซื้อที่ร้านที่ตั้งอยู่ในตำบลหรือหมู่บ้าน 2) ขายยางพาราแผ่นให้กับพ่อค้าในระดับอำเภอหรือระดับจังหวัด โดยจะเป็นผู้รับซื้อยางรายใหญ่จากเกษตรกรโดยตรง และ รับซื้อจากพ่อค้าระดับท้องถิ่นด้วย โดยจะมีร้านรับซื้ออยู่ในอำเภอหรือจังหวัด 3) ขายยางพาราแผ่นให้กับโรงงานแปรรูปหรือผู้ส่งออก ซึ่งเป็นผู้รับซื้อยางรายใหญ่จากพ่อค้าในระดับอำเภอและระดับจังหวัด และเกษตรกร เพื่อนำมาแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นอื่นๆ เป็นต้น

จากแบบสอบถามลักษณะการจัดจำหน่ายยางพาราแผ่นของเกษตรกรในจังหวัดลำปาง พบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กทั้งหมดจะทำการจำหน่ายยางพาราแผ่นให้กับพ่อค้าในระดับอำเภอหรือระดับจังหวัด ในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง จะทำการจำหน่ายยางพาราแผ่นให้กับพ่อค้าในระดับอำเภอหรือระดับจังหวัดเป็นจำนวน 2 ราย และขายให้พ่อค้าในระดับท้องถิ่นเป็นจำนวน 1 ราย

4.5 ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการผลิตยางพาราแผ่น

จากการสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ได้พบปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ และรับทราบความรุนแรงของปัญหา ดังนี้คือ

4.5.1 ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้ให้ความสำคัญกับระดับความรุนแรงของปัญหาไฟไหม้สวนยางอยู่ในระดับ “มาก” โดยคำนวณคะแนนได้ 2.66 สำหรับปัญหาต้นยางเสียหายเนื่องจากความแห้งแล้งของกลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็กอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยคำนวณคะแนนได้ 2.00 ในขณะที่กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางพบปัญหาในระดับ “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.33 ดังตาราง 4.12

ตารางที่ 4.12 ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
ไฟไหม้สวนยาง	2.66	มาก	2.66	มาก
ต้นยางเสียหายเนื่องจากความแห้งแล้ง	2.00	ปานกลาง	1.33	น้อย
ฝนตกชุกกรีดยางไม่ได้	1.33	น้อย	1.66	ปานกลาง
ขาดแคลนแหล่งน้ำในการทำยางแผ่น	1.66	ปานกลาง	1.33	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	1.91	ปานกลาง	1.74	ปานกลาง

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก พบปัญหาฝนตกชุกจนกรีดยางไม่ได้อยู่ในระดับ “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.33 ในขณะที่กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางพบปัญหาในระดับ “ปานกลาง” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.66 ในส่วนของการขาดแคลนแหล่งน้ำในการทำยางแผ่นนั้นพบว่า กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีปัญหาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.66 และกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางพบปัญหาอยู่ในระดับ “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.33

4.5.2 ปัญหาเกี่ยวกับโรคแมลงและวัชพืช

กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลางได้ให้ความสำคัญกับระดับความรุนแรงของปัญหาสวนยางมีแมลงรบกวนและมีวัชพืชมากอยู่ในระดับ “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.00 คะแนน และ 1.33 คะแนน ตามลำดับ สำหรับปัญหาด้านยางพาราเป็นโรคหน้ายางแห้ง พบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กได้ให้ความสำคัญรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับ “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.33 คะแนน และกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางได้ให้ความสำคัญรุนแรงอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยคำนวณคะแนนได้ 2.00 คะแนน ดังตาราง 4.13

ตารางที่ 4.13 ปัญหาเกี่ยวกับโรคแมลงและวัชพืชของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาเกี่ยวกับโรคแมลงและวัชพืช	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
สวนยางมีแมลงรบกวนและมีวัชพืชมาก	1.00	น้อย	1.33	น้อย
ต้นยางพาราเป็นโรคหน้ายางแห้ง	1.33	น้อย	2.00	ปานกลาง
ต้นยางที่ปลูกใหม่เสียหายเนื่องจากถูกปลวกทำลาย	1.33	น้อย	1.33	น้อย
ต้นยางหยุดให้น้ำยาง	1.66	ปานกลาง	1.33	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	1.33	น้อย	1.49	น้อย

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก และ กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง ได้ให้ความสำคัญกับระดับความรุนแรงของปัญหาด้านยางที่ปลูกใหม่เสียหายเนื่องจากถูกปลวกทำลาย อยู่ในระดับ “น้อย” โดยมีระดับคะแนนเท่ากันคือ 1.33 คะแนน ในส่วนของปัญหาด้านยางหยุดให้น้ำยาง กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก ได้จัดระดับปัญหาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” คือ 1.66 คะแนน และกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง ได้ให้ความสำคัญของปัญหาอยู่ในระดับ “น้อย” โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 1.33 คะแนน

4.5.3 ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยการผลิต

กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลาง ตอบว่าปุ๋ยเคมี และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูยางพารามีราคาแพง ที่ระดับความรุนแรงของปัญหา “มาก” โดยคำนวณได้คะแนนเท่ากับคือ 3.00 คะแนน ดังตาราง 4.14

ตารางที่ 4.14 ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยการผลิตของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยการผลิต	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
ปุ๋ยเคมี และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูยางมีราคาแพง	3.00	มาก	3.00	มาก
วัสดุอุปกรณ์การกรีดยางและการทำยางแผ่นมีราคาแพง	1.00	น้อย	1.33	น้อย
ต้นพันธุ์ยางหาซื้อยาก	1.33	น้อย	2.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	1.77	ปานกลาง	2.11	ปานกลาง

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มผู้ปลูกยางพาราทั้ง 2 กลุ่ม ได้จัดระดับปัญหาวัสดุอุปกรณ์กรีดยางและการทำยางแผ่นมีราคาแพง อยู่ในระดับความรุนแรง “น้อย” โดยคะแนนที่คำนวณได้ของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก และกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง คือ 1.00 คะแนน และ 1.33 คะแนน ตามลำดับ สำหรับปัญหาด้านพันธุ์ยางหาซื้อยากของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีความรุนแรงอยู่ในระดับ “น้อย” โดยมีคะแนนที่คำนวณได้คือ 1.33 คะแนน และในส่วนของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีความรุนแรงอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยคำนวณคะแนนได้เท่ากับ 2.00 คะแนน

4.5.4 ปัญหาด้านการตลาด

กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลางได้ให้ความสำคัญกับระดับความรุนแรงของปัญหาราคายางไม่แน่นอนอยู่ในระดับ “กลาง” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.66 คะแนน และ 2.00 คะแนน ตามลำดับ ดังตาราง 4.15

ตารางที่ 4.15 ปัญหาด้านการตลาดของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาด้านการตลาด	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
ราคายางไม่แน่นอน	1.66	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง
จุดรับซื้ออยู่ห่างไกล	3.00	มาก	3.00	มาก
ค่าขนส่งยางไปจำหน่ายมีราคาแพง	2.66	มาก	2.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.86	มาก	2.55	มาก

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.15 ปัญหาจุดรับซื้ออยู่ห่างไกลได้สร้างความเดือดร้อนให้กับกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก และ ขนาดใหญ่ ในระดับความรุนแรง “มาก” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.00 คะแนน ในส่วนของปัญหาค่าขนส่งยางไปจำหน่ายมีราคาแพง พบว่ากลุ่มผู้ปลูกยางพาราทั้ง 2 กลุ่ม มีความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับ “มาก” โดยคำนวณคะแนนได้เท่ากันคือ 2.66 คะแนน

4.5.5 ปัญหาด้านแรงงาน

ปัญหาการขาดแคลนแรงงานกรีดยางและทำยางแผ่นนั้น กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กได้ให้ระดับความรุนแรง “น้อย” โดยคำนวณคะแนนได้ 1.33 คะแนน และกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง ได้ให้ระดับความรุนแรงเท่ากับ “ปานกลาง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 2.33 คะแนน ในส่วนของปัญหาการขาดแคลนแรงงานกรีดยางและทำยางแผ่นที่มีฝีมือพบว่า กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กได้ให้ความรุนแรงของปัญหาในระดับ “ปานกลาง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 2.00 และกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางได้ให้ระดับความรุนแรงเท่ากับ “มาก” โดยคะแนนที่คำนวณได้เท่ากับ 2.66 คะแนน ดังตาราง 4.16

ตารางที่ 4.16 ปัญหาด้านแรงงานของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาด้านแรงงาน	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
ขาดแคลนแรงงานกรีดยางและทำยางแผ่น	1.33	น้อย	2.33	ปานกลาง
ขาดแคลนแรงงานกรีดยางและทำยางแผ่นที่มีฝีมือ	2.00	ปานกลาง	2.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	1.66	ปานกลาง	2.49	ปานกลาง

ที่มา : จากการคำนวณ

4.5.6 ปัญหาด้านสาธารณสุขประเภค

กลุ่มผู้ปลูกยางพาราทั้ง 2 กลุ่ม ได้จัดระดับปัญหาในการไม่มีโรงเรือนเก็บยางแผ่นใน ระดับความรุนแรง “น้อย” โดยคะแนนที่คำนวณได้ทั้ง 2 กลุ่ม เท่ากับ 1.33 คะแนน ในส่วนปัญหา ไม่มีสถานที่ตากยางแผ่น กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก และ กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางได้ให้ ระดับความรุนแรง “น้อย” โดยคะแนนที่คำนวณได้เท่ากับ 1.00 คะแนน และ 1.33 คะแนน ตามลำดับ ดังตาราง 4.17

ตารางที่ 4.17 ปัญหาด้านสาธารณสุขประเภคของผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาด้านสาธารณสุขประเภค	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง	คะแนนเฉลี่ย	ความรุนแรง
ไม่มีโรงเรือนเก็บยางแผ่น	1.33	น้อย	1.33	น้อย
ไม่มีสถานที่ตากยางแผ่น	1.00	น้อย	1.33	น้อย
สวนยางอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน	1.00	น้อย	1.00	น้อย
สวนยางไม่มีไฟฟ้าใช้	1.33	น้อย	1.00	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	1.16	น้อย	1.16	น้อย

จากตารางที่ 4.17 กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้ให้ความสำคัญกับ ระดับความรุนแรงของปัญหาสวนยางอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้านอยู่ในระดับ “น้อย” โดยคำนวณ คะแนนได้เท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม คือ 1.00 คะแนน ในส่วนของปัญหาสวนยางไม่มีไฟฟ้าใช้ กลุ่มผู้ปลูก ยางพาราขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้ให้ระดับความสำคัญของปัญหาอยู่ในระดับ “น้อย” โดย คำนวณคะแนนได้ 1.33 คะแนน และ 1.00 คะแนน ตามลำดับ

4.5.7 ลำดับความ มาก-น้อย ของปัญหาในด้านต่าง ๆ

จากการศึกษาปัญหา-อุปสรรคในการผลิตยางพาราแผ่นซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ พบว่า กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีระดับความรุนแรงของปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด โดยคำนวณคะแนนได้ 2.86 คะแนน รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ โดยมีคะแนนเท่ากับ 1.91 คะแนน และปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต มีคะแนนเท่ากับ 1.77 คะแนน ดังตาราง 4.18

ตารางที่ 4.18 ลำดับความ มาก-น้อย ของปัญหาในด้านต่าง ๆ

ประเภทของปัญหา-อุปสรรค	กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดเล็ก		กลุ่มผู้ปลูกยางขนาดกลาง	
	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับ	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับ
ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ	1.91	2	1.74	4
ปัญหาเกี่ยวกับโรคแมลงและวัชพืช	1.33	5	1.49	5
ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยการผลิต	1.77	3	2.11	3
ปัญหาด้านการตลาด	2.86	1	2.55	1
ปัญหาด้านแรงงาน	1.66	4	2.49	2
ปัญหาด้านสาธารณสุขประโภค	1.16	6	1.16	6
ค่าเฉลี่ยรวม	1.78	-	1.92	-

จากตารางที่ 4.18 ปัญหาที่มีระดับความรุนแรงของปัญหามากที่สุดของกลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางคือ ปัญหาด้านการตลาด โดยคำนวณคะแนนได้ 2.55 คะแนน รองลงมาเป็นปัญหาด้านแรงงาน โดยมีคะแนนเท่ากับ 2.49 คะแนน และปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต โดยคำนวณคะแนนได้ 2.11 คะแนน